

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz OK 12/2012
05.02.2013. godina
Beograd

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Anđelke Stanković, predsednika veća, Janka Lazarevića, Dragomira Milojevića, Gorana Čavline i Dragana Jocića, članova veća, sa savetnikom Olgicom Kozlov, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog Aleksandra Vukadinovića i dr., zbog produženog krivičnog dela davanje mita iz člana 368. stav 1. u vezi člana 61. Krivičnog zakonika i dr., odlučujući o zahtevima za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog Aleksandra Vukadinovića, advokata mr M.P., branioca okrivljenog Leonarda Ciglića, advokata G.P. i branioca okrivljenog Zorana Ražnatovića, advokata V.P., podnetim protiv pravnosnažnih presuda Višeg suda u Beogradu, Posebno odeljenje K Po1 br. 88/2010 od 29.03.2011. godine i Apelacionog suda u Beogradu Kž1 Po1 2/12 od 04.06.2011. godine, u sednici veća održanoj 05.02.2013. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBACUJU SE, kao nedozvoljeni, zahtevi za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog Aleksandra Vukadinovića, branioca okrivljenog Leonarda Ciglića i branioca okrivljenog Zorana Ražnatovića, podneti protiv pravnosnažnih presuda Višeg suda u Beogradu, Posebno odeljenje K Po1 br. 88/2010 od 29.03.2011. godine i Apelacionog suda u Beogradu Kž1 Po1 2/12 od 04.06.2011. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg suda u Beogradu K Po1 br. 88/2010 od 29.03.2011. godine, pored ostalih, oglašeni su krivim: okrivljeni Aleksandar Vukadinović, zbog izvršenog produženog krivičnog dela davanje mita iz člana 368. stav 1. u vezi člana 61. KZ i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od dve godine i tri meseca, u koju mu je uračunato vreme provedeno u pritvoru od 28.11.2006. do 16.05.2007. godine; okrivljeni Leonardo Ciglić zbog izvršenog produženog krivičnog dela zloupotreba službenog položaja iz člana 359. stav 1. u vezi člana 61. KZ i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine u koju mu je uračunato vreme lišenja slobode od 28.04.2007. do 30.04.2007. godine i okrivljeni Zoran Ražnatović zbog izvršenog produženog krivičnog dela davanje mita iz člana 368. stav 1. u vezi člana 61. KZ i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od dve godine u koju mu je uračunato vreme provedeno u pritvoru od 28.11.2006. do 01.12.2006. godine.

Istom presudom, pored ostalih, okrivljeni Leonardo Ciglić je na osnovu člana 92. stav 1. u vezi člana 91. st.1. i 2. KZ i člana 515. ZKP, obavezan da na ime imovinske koristi koju je pribavio izvršenjem krivičnog dela opisanim u tački 6. stava 2. izreke te presude, solidarno plati 6.000 evra u dinarskoj protivvrednosti na dan isplate u roku od 15 dana od pravnosnažnosti presude pod pretnjom izvršenja, te mu je na osnovu člana 85. st.1. i 2. KZ, izrečena mera bezbednosti zabrana vršenja poziva delatnosti i dužnosti u svim organima i na svim poslovima u Upravi carina Republike Srbije u trajanju od pet godina, od dana pravnosnažnosti presude, s tim da se vreme provedeno u zatvoru ne uračunava u vreme trajanja ove mere.

Ovom presudom, pored ostalih, okrivljeni Aleksandar Vukadinović, okrivljeni Leonardo Ciglić i okrivljeni Zoran Ražnatović, su na osnovu člana 194. i člana 196. ZKP, obavezani da plate troškove krivičnog postupka, čija će visina biti utvrđena posebnim rešenjem, u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude pod pretnjom izvršenja.

Presudom Apelacionog suda u Beogradu Kž1 Po1 2/12 od 04.06.2011. godine, žalbe: Tužioca za organizovani

kriminal u odnosu na okrivljenog Aleksandra Vukadinovića i okrivljenog Leonarda Ciglića, okrivljenog Zorana Ražnatovića i njegovih branilaca, branilaca okrivljenog Aleksandra Vukadinovića i okrivljenog Leonarda Ciglića, odbijene su kao neosnovane i prvostepena presuda je u odnosu na ove okrivljene potvrđena.

Protiv navedenih pravnosnažnih presuda, zahteve za zaštitu zakonitosti su podneli:

- branilac okrivljenog Aleksandra Vukadinovića, zbog povrede Zakona iz člana 485. stav 1. tačka 1. ZKP, s predlogom da Vrhovni kasacioni sud usvoji zahtev i ukine prvostepenu i drugostepenu presudu i predmet vrati na ponovno suđenje, da u smislu člana 488. stav 2. ZKP o sednici veća obavesti branioca, te da u smislu člana 488. stav 3. ZKP odredi da se izvršenje pravnosnažne presude odloži, odnosno prekine;

- branilac okrivljenog Leonarda Ciglića, zbog povrede odredbe člana 16. stav 2. i člana 5. ZKP, s predlogom da Vrhovni kasacioni sud preinači pobijane presude i kako je navedeno, oslobodi krivične odgovornosti okrivljenog Leonarda Ciglića ili da iste presude ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje;

- branilac okrivljenog Zorana Ražnatovića, zbog „bitne povrede odredaba krivičnog postupka u prvostepenom i drugostepenom postupku, povrede Krivičnog zakona i odluke o kazni“, s predlogom da Vrhovni kasacioni sud ukine prvostepenu i drugostepenu presudu i predmet vrati na ponovni postupak.

Vrhovni kasacioni sud je, na osnovu člana 486. stav 1. i člana 487. stav 1. ZKP („Sl. glasnik RS“, broj 72 od 28.09.2011. godine), održao sednicu veća na kojoj je razmotrio podnete zahteve za zaštitu zakonitosti navedenih branilaca okrivljenih, pa je našao:

Zahtevi branilaca okrivljenih Aleksandra Vukadinovića, Leonarda Ciglića i Zorana Ražnatovića su nedozvoljeni.

Naime, odredba člana 485. stav 1. ZKP („Sl. glasnik RS“, broj 72 od 28.09.2011. godine), ima opšti karakter i propisuje razloge zbog kojih se može podneti zahtev za zaštitu zakonitosti od strane svih lica koja su ovlašćena za podnošenje zahteva (član 483. stav 1. ZKP). Prema ovoj odredbi razlozi za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti su: povrede zakona (član 485. stav 1. tačka 1. ZKP), primena zakona za koju je odlukom Ustavnog suda utvrđeno da nije u saglasnosti sa Ustavom, opšte prihvaćenim pravilima međunarodnog prava i potvrđenim međunarodnim ugovorima (član 485. stav 1. tačka 2. ZKP) i povreda ili uskraćivanje ljudskog prava i sloboda okrivljenog ili drugog učesnika u postupku koje je zajemčeno Ustavom i Evropskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda i dodatnim protokolima, a to je utvrđeno odlukom Ustavnog suda ili Evropskog suda za ljudska prava (član 485. stav 1. tačka 3. ZKP).

Međutim, u članu 485. stav 4. istog zakonika, propisano je da okrivljeni može podneti zahtev za zaštitu zakonitosti samo zbog nabrojanih povreda toga zakonika (član 74, član 438. stav 1. tač. 1) i 4) i tač.7) do 10) i stav 2. tačka 1), član 439. tač.1) do 3) i član 441. st.3. i 4.) učinjenih u prvostepenom i postupku pred apelacionim sudom i to u roku od 30 dana od dana kada mu je dostavljena pravnosnažna odluka, pod uslovom da je protiv te odluke koristio redovni pravni lek.

Dakle, po stavu Vrhovnog kasacionog suda, odredbom člana 485. stav 4. ZKP („Sl. glasnik RS“, broj 72 od 28.09.2011. godine), ograničeno je pravo okrivljenog na podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti i to kako vremenski, tako i u pogledu razloga zbog kojih okrivljeni može podneti ovaj vanredni pravni lek, pa tako okrivljeni i njegov branilac na osnovu člana 485. stav 1. tačka 1. i stav 4. ZKP, mogu podneti zahtev za zaštitu zakonitosti samo zbog pobrojanih povreda tog zakonika, tj. povreda člana 74, člana 438. stav 1. tačka 1) i 4) i tač.7) do 10) i stav 2. tačka 1), član 439. tač. 1) do 3) i član 441. stav 3. i 4. učinjenih u prvostepenom postupku i postupku pred apelacionim sudom.

Branilac okrivljenog Aleksandra Vukadinovića u obrazloženju podnetog zahteva za zaštitu zakonitosti navodi da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 2. tačka 2. ZKP, jer pobijana presuda Višeg suda u Beogradu nema razloga o odlučnim činjenicama vezanim za uračunljivost i svest o protivpravnosti dela okrivljenog, već sadrži samo paušalne ocene tih činjenica, a Apelacioni sud u Beogradu, odlučujući po izjavljenim žalbama iste povrede nije otklonio, već je prvostepenu presudu potvrdio.

Po nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, branilac okrivljenog Aleksandra Vukadinovića se pravilno poziva na zakonom propisani razlog za podizanje zahteva za zaštitu zakonitosti iz člana 485. stav 1. tačka 1. ZKP, međutim, to je samo formalno pozivanje na taj zakonski osnov, dok u obrazloženju zahteva, kako je to napred navedeno, on suštinski obrazlaže da su učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 2. tačka 2. ZKP („Sl. glasnik RS“, broj 72 od 28.09.2011. godine), koja povreda u smislu člana 485. stav 4. ZKP („Sl. glasnik RS“, broj 72 od 28.09.2011. godine), nije razlog za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti.

Branilac okrivljenog Leonarda Ciglića u zahtevu navodi da prvostepeni sud nije brižljivo cenio izvedeni dokaz „izvod iz knjige istupa sa teritorije Republike Srbije“, sa evidencijom koju vodi granična policija kao državni organ Republike Srbije, što je dovelo do toga da je sud i odbranu okrivljenog Leonarda Ciglića pogrešno ocenio, pri čemu drugostepeni sud uopšte nije cenio isti dokaz, što je sve, po mišljenju odbrane okrivljenog, suprotno članu 16. stav 2. i članu 5. ZKP, koji obavezuju sud da nepristrasno oceni izvedene dokaze, što ni prvostepeni ni drugostepeni sud nisu učinili.

Međutim, Vrhovni kasacioni sud nalazi da ovi navodi branioca okrivljenog Leonarda Ciglića ne ukazuju na povredu zakona u smislu člana 485. stav 4. ZKP, već se istima ukazuje da je u prvostepenoj i drugostepenoj presudi činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno, što nije razlog za podnošenje ovog vanrednog pravnog leka u smislu člana 485. stav 4. ZKP („Sl. glasnik RS“, broj 72 od 28.09.2011. godine).

Zahtevom za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog Zorana Ražnatovića se izričito ne ukazuje na član 485. stav 1. tačka 1. niti član 485. stav 4. ZKP, to jest na zakonske razloge za izjavljivanje zahteva već se ukazuje na bitne povrede odredaba krivičnog postupka u prvostepenom i drugostepenom postupku. Navodima u zahtevu da prvostepena presuda sadrži nedostatke, zbog kojih se ne može ispitati, jer su razlozi presude nejasni i protivurečni, da u razlozima presude postoji znatna protivurečnost o odlučnim činjenicama o sadržini isprava i zapisnika i samih tih isprava i zapisnika, te da drugostepeni sud iste propuste u postupku po žalbi nije sankcionisao, se osporavaju prvostepena i drugostepena presuda zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 2. tačka 2. ZKP („Sl. glasnik RS“, broj 72 od 28.09.2011. godine), koje povrede ne mogu biti razlog za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti u smislu člana 485. stav 4. ZKP („Sl. glasnik RS“, broj 72 od 28.09.2011. godine).

Takođe, branilac okrivljenog Zorana Ražnatovića, ukazuje u zahtevu i na nepravilnu odluku o krivičnoj sankciji, što članom 485. stav 4. ZKP („Sl. glasnik RS“, broj 72 od 28.09.2011. godine), nije propisano kao razlog za podnošenje ovog vanrednog pravnog leka. Naime, u zahtevu se navodi da je okrivljeni izvršio krivično delo pod pritiskom i pretnjom carinskih organa, a što je, prema mišljenju odbrane, osnov za ublažavanje kazne koji sud nije cenio, te je izricanjem znatno strože kazne od zakonskog minimuma povređen zakon na štetu okrivljenog.

Osim navedenog, branilac okrivljenog Zorana Ražnatovića ističe u zahtevu da tokom redovnog krivičnog postupka nisu utvrđene odlučne činjenice vezane za pravnu kvalifikaciju dela, pri čemu se daje sopstvena ocena odbrane ovog okrivljenog, te se osporavanjem ocene izvedenih dokaza i odbrane okrivljenog ukazuje na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, što Zakonik o krivičnom postupku ne predviđa članom 485. stav 4. ZKP („Sl. glasnik RS“, broj 72 od 28.09.2011. godine), kao razlog za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti.

Iz iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 487. stav 1. tačka 2. u vezi člana 485. stav 4. ZKP („Sl. glasnik RS“, broj 72 od 28.09.2011. godine), odbacio kao nedozvoljene zahteve za zaštitu zakonitosti branilaca okrivljenih Aleksandra Vukadinovića, Leonarda Ciglića i Zorana Ražnatovića.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća - sudija

Olgica Kozlov,s.r.

Anđelka Stanković,s.r.